

Iubirile mării

Caprar Florin

Când valul înspumat al mării
Lovește țărmul dur, în forță,
Aș vrea să-ti fiu a vietii tortă,
Atunci, în pragul înserării,

Când vei veni din drumul sortii
Să știu că mai trăiești iubite
Si simți amorul meu fierbinte,
Că nu venit-a ceasul morții.

O călăuza aș vrea să fie
Iubirea mea să-ți iasă-n cale,
Când munți de apă se prăvale
Ea drumul lin și drept să-l ție.

.....
Si-acum cand tortă mea s-a stins,
Pe țărm eu te aștept și azi,
Că marea între noi-i zăgaz,
Cu brațe reci ea te-a cuprins.

Căci poate te-a iubit mai mult
Și a dorit să te rețină
Să nu atingi a mea arină
Unde te-aștept ca la-nceput.

Tu mare fir-ai blestemată
Iar valul tău pierdut să-ți fie
Acum și întru veșnicie
Și-ncremenită viața toată

Să stai s-aștepți un vânt de sus
Să-ți miște ale tale ape,
Așa cum eu în orice noapte
Îl plâng pe-al meu iubit răpus.

Căprar Florin